

get om begrænsning af de grundlæggende rettigheder (art.45) og få medtaget en henvisning til Menneskerettighedsdomstolens praksis, vil det alligevel være helt uforsvarligt at overlade EU og dermed i sidste ende EF-domstolen beføjelser til at vedtage begrænsninger i de grundlæggende rettigheder. En sådan kompetence bør hverken direkte eller indirekte på noget tidspunkt overlades til unionen.

Svar (25/9 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for udenrigsministeren, der har oplyst følgende:

»Det kan indledningsvis oplyses, at der ikke forventes nogen afstemning i Konventet om udkastet til EU's charter for grundlæggende rettigheder. Men helt bortset herfra rummer charteret ikke bestemmelser, som vil underminere Menneskerettighedsdomstolens arbejde.

Ifølge det seneste udkast har man bl.a. inspireret af et forslag fra den danske repræsentant, dr. polit. Erling Olsen, netop taget højde for betydningen af Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens bestemmelser og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis. Dette fremgår af det foreliggende udkasts artikel 51, stk. 3 med tilhørende begrundelse samt af charterets præambel pkt. 5.

Der er således ikke tale om, at charteret underminerer Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Menneskerettighedsdomstolens praksis.

Charteret vil desuden ikke ændre ved det forhold, at en borger altid vil kunne indklage en medlemsstat for Menneskerettighedsdomstolen for krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, såfremt de i konventionen fastlagte betingelser i øvrigt er opfyldt.

For en god ordens skyld bør det samtidig understreges, at EF-domstolen allerede i dag påser EU-institutionernes overholdelse af grundlæggende rettigheder samt EU-retsaktors forenelighed hermed. Dette følger af en lang retspraksis fra EF-domstolen samt TEU art. 6, stk. 2 og TEU art. 46, d.

Formålet med udarbejdelsen af EU-charteret har været at synliggøre de grundrettigheder, som borgerne har over for EU og dets institutioner. Dette har ikke tidligere været gjort. Charteret vil således – i overensstemmelse med mandateret fra Det Europæiske Råds møde i Köln –

bekræfte EU's forpligtelse til at respektere de grundlæggende rettigheder og gøre disse rettigheders overordnede betydning og rækkevidde klar for borgerne.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 3900

Til udenrigsministeren (15/9 2000) af:
Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke former for EU-lovgivning som vil kunne vedtages af EU's ministerråd ved flertalsafgørelse, hvis det franske EU-formandskabs forslag om ny artikel 42 indføjedes i traktaten herunder, hvilke konsekvenser det vil kunne få med hensyn til retten til og betingelserne for at modtage efterløn eller andre sociale ydelser i Danmark?«

Begrundelse

Det franske forslag er et klart skridt i retning af unionsborgerskabet og vil f.eks. kunne få konsekvenser for den danske efterlønsordning. Derfor bør forslaget's konsekvenser nøje belyses.

Svar (4/10 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Som det fremgår af besvarelse af 3. oktober 2000 af spørgsmål nr. 149 fra Folketingets Europaudvalg har art. 42 i EF-traktaten til formål at sikre, at en person, der arbejder i et andet medlemsland, samt dennes familie ikke mister sine sociale rettigheder under ophold i dette land. Der er ikke tale om, at de enkelte landes bestemmelser skal harmoniseres, men derimod om at de skal koordineres med henblik på at undgå tab af rettigheder for den berørte persongruppe.

Artikel 42 er blevet anvendt til at vedtage forordning 1408 fra 1971 om vandrende arbejdstageres sociale sikring m.v. samt senere ændringer heri.

Formandskabets forslag indebærer ikke ændringer i typen af foranstaltninger, som kan vedtages med hjemmel i artikel 42.

Formandskabets forslag til ny affattelse af artikel 42 indebærer en udvidelse af personkredsen omfattet af artikel 42 til at omfatte selvstæn-